

Friluftslivets fellesorganisasjon

Adresse: Nedre Slottsgate 25, 0157 OSLO
Telefon: 23 31 09 80, Telefaks: 23 31 09 89, E-post: post@frifo.no, www.frifo.no
Org. nr.: 971 262 834, Kontonr: 7154.05.51671

**Direktoratet for naturforvaltning
7485 Trondheim**

Dato, 21.5.2004

SUPPLERENDE VERNEPLAN FOR OSLOFJORDEN, DELPLAN FOR VESTFOLD - HØRINGSUTTALELSE

Vi viser til Deres brev av 23.3.2004 angående sentral høring av supplerende verneplan for Oslofjorden, delplan for Vestfold.

Friluftslivets fellesorganisasjon (FRIFO) representerer de 12 største friluftslivsorganisasjonene i Norge med til sammen over ½ million medlemskap. En av hovedoppgavene for FRIFO er å ivareta allemannsretten og det enkle og naturvennlige friluftslivets vilkår i Norge, herunder naturgrunnet for å drive friluftsliv.

FRIFO støtter forslaget til supplerende verneplan for Oslofjorden, delplan for Vestfold. Vi mener dette vil være den beste måten å sikre de store natur- og friluftslivsinteressene som finnes i de aktuelle områdene. FRIFO vil i denne høringsuttalelsen ikke gå inn på de enkelte områdene i verneplanen, men vi vil ta for oss problemstillinger vi mener er viktig for friluftslivet.

Verneplanen

Verneplanforslaget har sin bakgrunn i Stortingsmelding nr 68 (1980-81) "Vern av norsk natur" og senere stortingsmeldinger som har tatt opp dette temaet.

Forslaget til vern omfatter 37 områder på til sammen ca 121 km², hvorav ca 20 km² landareal og ca 101 km² er sjøareal. Seks områder foreslås som landskapsvernområder (ca 116 km²), 20 områder foreslås som naturreservater (ca 4,4 km²) og 11 områder som plante- og/eller dyrefredningsområder (ca 0,35 km²) etter naturvernloven. Formålet med supplerende verneplan for Oslofjorden er å sikre områder med nasjonale og /eller regionale natur- og landskapsverdier som ikke er fanget opp gjennom tidligere verneplaner.

Behov for vern

Den generelle samfunnsutvikling fører til et stadig sterkere press på naturen. Mulighetene for å drive friluftsliv svekkes kontinuerlig ved at attraktive naturområder reduseres i størrelse og kvalitet, og gjenværende områder gjøres vanskeligere tilgjengelig. Blant annet har inngrepsfrie naturområder

i Norge blitt redusert dramatisk i løpet av de siste 100 årene som følge av ulike typer utbygginger og inngrep. Dessverre fortsetter denne utviklingen, og FRIFO mener derfor det nå er svært viktig at vi tar vare på de naturverdiene som fortsatt finnes, både i og utenfor inngrepsfrie områder, blant annet for å ivareta friluftslivet som er en del av norsk kulturarv og som en del av det helseforebyggende arbeidet i Norge.

Presset på arealene langs Oslofjorden er meget stort. Dette gjelder i høyeste grad også langs kysten av Vestfold. En rik og variert natur er en viktig opplevelseskvalitet for friluftslivet og det er derfor viktig at verdifulle naturkvaliteter sikres for framtida. FRIFO støtter derfor forslaget til supplering av verneplan for Oslofjorden, delplan for Vestfold.

Etter lokal høring har fylkesmannen foreslått grensejustering i 17 områder. FRIFO har ingen mulighet til å vurdere innholdet i de enkelte grensejusteringene, men vil be Direktoratet for naturforvaltning (DN) vurdere grenseendringsforslagene nøye før det tas stilling til disse. Som vi skriver ovenfor er presset på arealene langs Vestfoldkysten så stort at det viktig at de naturkvalitetene som fortsatt finnes tas vare på.

Friluftsliv og retten til fri ferdsel

Den frie ferdselsretten (allemannsretten), jf friluftsløven er et grunnleggende fundament for utøvelse av det tradisjonelle friluftslivet i Norge. FRIFO er derfor i prinsippet i mot enhver regulering som kan rukke ved denne retten. Vi kan imidlertid se at det i noen spesielle tilfeller kan være behov for å regulere ferdselen av hensyn til sårbare naturtyper og/eller arter. Det er imidlertid svært viktig at reguleringen ikke legger unødvendige og ikke begrunnede restriksjoner på det enkle og naturvennlige friluftslivet. Blant annet er det viktig at vernebestemmelsene ikke fører til unødvendige restriksjoner eller hindringer på mindre arrangementer i undervisningssammenheng. At medlemmer i frivillige lag og foreninger, skoleelever og studenter blir tatt med på tur i verneområdene og på den måten får et positivt forhold til disse områdene vil være et viktig bidrag til å sikre en framtidretta forvaltning av disse områdene spesielt, men også for naturen generelt.

Selv om friluftsliv ikke er hovedmotivet for forslag til vern av de 37 områdene, er det knyttet store friluftslivsinteresser til mange av disse. Det er derfor viktig at verneforskriftene ikke legger unødige hindringer for det enkle og naturvennlige friluftslivet.

FRIFO mener det er viktig at verneforskriftene ikke legger hindringer i bruk av områdene til mindre arrangementer i undervisningssammenheng, jf det vi skriver ovenfor. Det er også viktig at det ikke legges hindringer i vegen for merking og vedlikehold av stier og andre enkle innretninger for det allmenne friluftslivet. Vi ber derfor DN sørge for at dette inngår i verneforskriftene.

Da det er betydelige friluftslivsinteresser innenfor store deler av verneplanen, mener FRIFO at det også bør vurderes om friluftslivet bør være en del av verneformålet, spesielt i landskapsverneområdene. Vi minner om at Direktoratet for naturforvaltning i sitt framlegg til verneforskrift for Frafjordheiane landskapsvernområde (sendt 10.10.2003 til MD) foreslår at hensynet til friluftslivet tas inn som en del av formålet.

Motorferdsel

FRIFO mener det er viktig å redusere eller begrense motorferdsel i utmark til et minimum. Det er derfor viktig at verneforskriften kun åpner for det som er ytterst nødvendig, og at det gjennomføres en streng forvaltningspraksis.

Verneforskriftene regulerer eller begrenser i liten grad bruken av motorbåter på sjøen. FRIFO ønsker derfor å fokusere på den økende støyen fra mobile kilder slik som blant annet motoriserte fritidsbåter utgjør. Antall fritidsbåter øker stadig, og motorene blir gjerne større og større. På fine

sommerdager fører dette til et støynivå på sjøen mange steder som etter FRIFOs vurdering er helt uakseptabelt. Vi mener derfor myndighetene må gjøre noe med dette økende støyproblemet både i og utenfor verneområder før det er for sent.

Vennlig hilsen
Friluftslivets fellesorganisasjon

Harald Tronvik
generalsekretær

Hans Erik Lerkelund
fagkonsulent